

EXCURSIÓ AL CAMÍ DE RONDA (CALA FOSCA – PALAMÓS)

Data: Dimarts 22 de maig de 2012

Sortida d'Arenys: 08.30 hores al Calisay

Arribada a Arenys: Aprox. a les 18.30h

Planificació Horària:

- A les 10.30h: Iníci de la Passejada
- A les 14h: dinar en el Restaurant "Pujol".
Menú: 12 €
 - primer plat: (a compartir per taules) amanida i peix fregit (sonsos)
 - segon plat: arròs caldós
 - postres: gelat
 - pa, beguda i cafè
- A les 17h aprox. sortida cap a Arenys

Recorregut que es realitzarà:

Grup dels Agosarats: Càmping Benelux, Cala Castell, Roques d'Ase, Cala Castell, Cala S'Alguer, Cala Fosca, Cala Margarida, Cap Gros i Cala Fosca. Dificultat mitja; aprox. 8 Km

Grup dels Sensats: Càmping Benelux, Cala Castell, Roques d'Ase, Cala Castell, Cala S'Alguer i Cala Fosca. Dificultat mitja-alta; aprox. 5 Km

Equipament: Calçat apropiat (com a mínim bambes de sola gruixuda), bastó d'excursionista, motxilla petita, crema protectora, gorra i cantimplora. Si el temps és insegur, protecció per la pluja (capellina, paraigua)

INSCRIPCIONS A LA REGIDORIA DEL 10 AL 17 DE MAIG

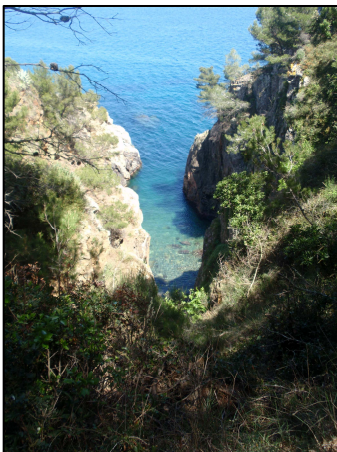
LLEGENDA DE LA CALA FOSCA

Quan Pirene, la filla dels Pirineus, després que fou alliberada de l'incendi per Alcides, decidí deixar la muntanya per conèixer les delícies del mar, manà a ses serventes que li cerquessin una platja xica, per a establir-hi la seva morada i al mateix temps, el niu dels seus amors.

Recorregueren tota la costa des del golf de Roses, cap de Begur, les cales de Calella i de Llafranc, però no es decidí fins que havent passat les Formigues, per una averia en la nau que la menava, se veié obligada a saltar a terra, a una platjeta del peu de Cap Gros. Sos peus nusos, en enfonsar-se en la sorra finíssima de la platja, li produïren una sensació de tal dolcesa, que en restà meravellada.

Aquí- digué a ses servents-, aquí m'hi bastireu un palau mig en mar i mig en terra, perquè pugui copsar al ensens les carícies de les ones i el pessigolleig del fi sorral. Els pins m'hi serviran de dosser, i les ones ajogassades m'adormiran amb llurs cançons.

La platja abans quieta i solitària, amb l'estatge de la princesa fou transformada en un petit paradís, amb jardins, horts i conreus. Els pescadors li regalaven els millors peixos de la mar i ella, en compensació, amb sa juvenesa omplia de cançons i d'alegria aquest bocí de costa llevantina.

Un veí molt proper que tenia el seu estatge amb honors de castell en la penya rocosa d'aquest nom, ullprès per les gràcies de la princesa i per tot quan d'ella sentia contar per sos servents, decidí entrar-hi en coneixença, més ella, no feu cap mena de cas dels oferiments del seu veí; ni súpliques, ni ambaixades, ni presents foren prou per a interessar el seu cor de dona.

De la negativa en resta molt desconortat el senyor de Castell; i prenent-la com a menyspreu, veient el seu amor propi humiliat, li trameté un missatger de la seva confiança, per veure si amb amenaces podria aconseguir el que no havia pogut amb súpliques. Tot fou en va, i una nit, quan en el palau de la princesa tots dormien, fou traïdorament assaltat i posant en pràctica l'amenaça, hi calaren foc reduint a cendres el palau i sos habitants.

Del palau de la princesa no en restà més que un munt de runes, que llepades per les ones de dia i de nit, amb el transcurs dels segles quedaren reduïdes a una sola roca que s'alça encara al mig la platja, negra i recremada, per a record dels mortals. El color de la roca, que fou palau de la princesa, donà nom a la platja de La Fosca per qual la coneix tothom.

